

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA Nr. 134
din 27.02. 2008

Dosar nr: 701/2007

Petiția nr: 14.466 din data de 06.11.2007, completată prin nr.15.341/13.11.2007.

I.Potent: T G cu domiciliul ales în

II.2. Numele și reședința reclamatului

Ministerul Apărării cu sediul în București, cu sediul în București, str. Izvor nr. 13, sect. 5.

Casa Națională de Pensii și alte Drepturi de Asigurări Sociale cu sediul în București, str. Latină, nr. 8, sect. 2.

Obiect:

Discriminarea petentului prin neincluderea în calcul pensiei al indemnizației acordate ca membru al Uniunii Arhitecților din România..

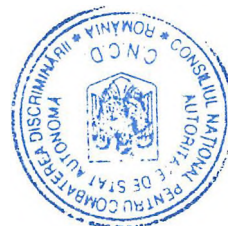
III. Procedura de citare.

Prin emiterea citației cu nr. 14.524, 14.527 și 14.528 din data de 06 11 2007, pentru data de 22.11.2007, au fost îndeplinite cerințele legale.

IV. Susținerile părților

A. Potentul, T G, sesizează consiliul cu privire la următoarele aspecte:

1. Prin aplicarea prevederilor Legii nr. 8/2006 pensionarii din sistemul public de pensii, membri ai uniunilor de creatori constituite și recunoscute ca persoane juridice de utilitate publică, pot beneficia de o indemnizație lunară din pensia în plată, dar nu mai mult de două salarii minime pe economie.
2. Alianța națională a uniunilor de creatori din România specifică: "pot beneficia de această indemnizație numai persoanele care au fost pensionate în baza Legii nr. 19/2000", „sistemul de pensii militare nu este integrat în sistemul public de pensii”.
3. Potentul, fost cadru activ în Ministerul Apărării și pensionat cu gradul de colonel, sesizează că foștii săi subordonați, personal civil, beneficiază de această indemnizație, pe când el, fost șef, nu beneficiază.
4. Deși ca membru al uniunii ar beneficia de indemnizație totuși, ca pensionat militar, nu poate beneficia.

5. Solicită constatarea caracterului discriminatoriu al prevederilor respective precum și interpretarea greșită pe care Casa Națională de Pensii și alte Drepturi de Asigurări Sociale o dă expresiei "sistemul public de pensii, excuzând pensiile militare din acest sistem".

Pornind de la situația prezentată petentul anexează o listă cu salariații civili care au lucrat în Ministerul Apărării, Decizia sa de pensionare, adeverințe care atestă calitatea sa de membru al uniunii arhitecților.

B. Casa Națională de Pensii și alte Drepturi de Asigurări Sociale, prin adresa nr.17.469/29.11.2007, a precizat în punctul său de vedere:

1. Sistemul de pensii militare nu este integrat în sistemul public de pensii.

2. Persoanele care aparțin acestui sistem nu sunt pensionate în baza Legii nr. 19/2000 ci în baza unor acte normative speciale.

3. Beneficiul Legii nr. 8/2006 nu se aplică și personalului militar pensionat în baza legii speciale.

4. Legea nr. 8/2006 a avut în vedere acordarea de măsuri de protecție socială pensionarilor din sistemul public de pensii cu venituri mici. Lărgirea sferei beneficiarilor acestei legi se poate face numai prin amendarea legii respective.

C. Ministerul Apărării prin adresa nr. 19.371 din 29.11.2007, a precizat următoarele:

1. Petentul nu indică și temeiul prevăzut de OG nr. 137/2000 în baza căruia s-a produs faptul de discriminare.

2. În situația prezentată ne aflăm în prezența a două categorii de persoane, care au un statut socio-profesional diferit, a căror activitate este stabilită prin legi distincte motiv pentru care și drepturile și obligațiile acestora sunt diferite. Cele două categorii sunt: a) personal civil și b) cadrele militare.

3. Această situație se regăsește și în planul Uniunii Europene unde există sistemul legal (similar sistemului reglementat prin Legea nr.19/2000) și cel ocupațional (reprezentat de segmentul cadrelor militare, polițiști și magistrați).

Pornind de la situația prezentată se solicită respingerea petiției ca neîntemeiată și nedovedită.

V. În drept.

Având în vedere:

O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, la art.2 ali.1 stabilește : Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință pe baza de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV ori apartenența la o categorie defavorizată care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Art. 5, 6 și 7 din **Legea nr. 80/1995** privind statutul cadrelor militare:

(1) Ofițerii, mairii militari și subofitieri în activitate sînt militari profesioniști.

Profesia de ofițer, mairu militar sau subofițer este o activitate menita sa asigure funcționarea, perfecționarea și conducerea organismului militar în timp de pace și de război.

(2) Accesul în profesie, precum și evoluția ulterioară pe treptele ierarhiei militare au la baza principiile și normele cuprinse în prezenta lege. În aplicarea acestora, pentru cadrele militare ale Ministerului Apărării Naționale se elaborează Ghidul carierei militare, aprobat prin hotărâre a Guvernului.

Art. 6 În exercitarea atribuțiilor ce le revin potrivit legii și prevederilor regulamentelor militare, ofițerii, maistrii militari și subofiterii sînt investiți cu exercițiul autorității publice, bucurindu-se de protecție potrivit legii penale.

Art. 7 (1) Îndatoririle, drepturile și libertățile cadrelor militare sînt cele stabilite de Constituția României, de legile țării și de prezentul statut.

(2) Profesia de ofițer, maestru militar sau subofițer în activitate incumbă îndatoriri suplimentare, precum și interzicerea ori restrîngerea exercitării unor drepturi și libertăți, potrivit legii.

Legea nr. 164 din 7 aprilie 2001 privind pensiile militare de stat

Art. 1 (1) Dreptul la pensii și asigurări sociale pentru cadrele militare este garantat de stat și se exercită în condițiile prezentei legi.

Art. 2 Sistemul pensiilor militare de stat și asigurărilor sociale din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale acoperă riscurile activității militare, precum și pierderile de venituri datorate invalidității, batranetii și decesului.

Art. 3 De prevederile prezentei legi beneficiază cadrele militare în activitate, în rezerva sau în retragere, denumite în continuare cadre militare, precum și urmașii acestora.

Legea nr. 8 din 11 ianuarie 2006 privind instituirea indemnizației pentru pensionării sistemului public de pensii, membri ai uniunilor de creatori legal constituite și recunoscute ca persoane juridice de utilitate publică

Art. 1 (1) Prezenta lege reglementează dreptul la o indemnizație lunară în beneficiul pensionarilor sistemului public de pensii, care sunt membri ai uniunilor de creatori legal constituite și recunoscute ca persoane juridice de utilitate publică, potrivit dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări prin Legea nr. 246/2005.

(2) Cuantumul indemnizației reprezintă echivalentul a 50% din pensia cuvenită titularului sau, după caz, aflată în plată la data solicitării.

(3) Indemnizația nu se acorda persoanelor prevăzute la alin. (1) care beneficiază de indemnizația acordată potrivit Legii nr. 118/2002 pentru instituirea indemnizației de merit, cu modificările ulterioare.

Art. 2 Beneficiază de dispozițiile prezentei legi persoanele care au calitatea de membru al uniunilor de creatori prevăzute la art. 1 alin. (1), potrivit statutelor acestora.

Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă **„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Sueda, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.** (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură aspectele ridicate de petent sunt de natură discriminatorie sau sunt induse distincții care au efect discriminatoriu, astfel cum este prevăzut în art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată.

Reținând în acest sens definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 trebuie constatată o deosebire, excludere, restricție sau preferință. Sub aspectul circumstanței concretizate într-un tratament diferit, care întrunește elementul constitutiv al art.2 alin.1, generic deosebire, restricție, excludere, preferință, și care față de obiectul dedus soluționării trebuie să fie materializat, Colegiul Director reține din înscrisurile depuse la dosar că, în speță, Parlamentul României a adoptat Legea nr. 8/2006 privind instituirea indemnizației pentru pensionarii sistemului public de pensii, membri ai uniunilor de creatori legal constituite și recunoscute ca personae juridice de utilitate publică.

Sub aspectul criteriului de analogie sau comparabilitate, Colegiul Director observă că, așa cum rezultă din art. 5 din Legea nr.80/1995 Profesia de ofițer, maistru militar sau subofițer este o activitate menită să asigure funcționarea, perfecționarea și conducerea organismului militar în timp de pace și de război. Situatia cadrelor militare în sfera persoanelor cu statut special determină plasarea acestora într-o situație diferită de persoanele care au calitatea de personal civil. În acest sens, nu se poate reține, spre exemplu o identitate absolută între atribuțiile pe care le exercită persoanele care au calitatea de cadru militar cu cele pe care le execută personalul civil. Or, în raport cu aceste considerente, se poate reține că măsura instituirii indemnizației numai pentru pensionarii sistemului public de pensii, membri ai uniunilor de creatori, este justificată în raport cu cei care au calitatea de pensionari ai sistemului militar.

Astfel, corelativ probelor și înscrisurilor aflate la dosar, **Legea nr. 8 din 11 ianuarie 2006** privind instituirea indemnizației pentru pensionarii sistemului public de pensii, membri ai uniunilor de creatori legal constituite și recunoscute ca persoane juridice de utilitate publică, în raport cu principiul egalității și nediscriminării, așa cum este statuat în art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul Director este de opinie că efectul creat prin acordarea indemnizației nu poate fi reținut ca discriminatoriu, în raport cu situația petentului.

Autoritățile consultate de petent Direcția financiar contabilă a Ministerului Apărării și Casa Națională de Pensii și alte Drepturi de Asigurări Sociale, au procedat corect, nediscriminator, atunci când au precizat domeniul de aplicare al Legii nr. 8/2006.

Având în vedere considerentele reținute de Colegiul Director, în temeiul art. 20 din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Refuzul Direcției financiar contabilă a Ministerului Apărării și al Casei Naționale de Pensii și alte Drepturi de Asigurări Sociale referitor la neincluderea petentului în sfera de aplicare a Legii nr.8/2006, nu are caracter discriminator, conform O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.
2. Aplicarea prevederilor din Legea nr. 8 din 11 ianuarie 2006 privind instituirea indemnizației pentru pensionarii sistemului public de pensii, membri ai uniunilor de creatori legal constituite și recunoscute ca persoane juridice de utilitate publică, numai pensionarilor din sistemul public de pensii, nu are caracter discriminator conform O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.
3. Prezenta hotărâre se va comunica în termen legal părților.

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța competentă și în termenul legal, potrivit Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC

COMSA CORINA NICOLETA

DEZIDERIU GERGELY

HALLER ISTVAN

IONIȚĂ GHEORGHE

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU

PANFILE ANAMARIA

TRUINEA ROXANA PAULA

Data redactării 04. 03. 2008

